

רע"פ 603/20 - עופר אדם נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 603/20

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקש: עופר אדם

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי במרכז-לוד בתיק עפ"ת 47128-09-19 מיום 8.1.2020 שניתן על ידי כב' השופט חגי טרסי

בשם המבקשת: עו"ד רונן ארזי

החלטה

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופט ח' טרסי) בעפ"ת 47128-09-19 מיום 8.1.2020, בגדרו נדחה ערעורו של המבקש על דחיית בקשתו להארכת מועד להישפט בגין עבירת תעבורה.

רקע והליכים קודמים

1. ביום 10.6.2017 נהג המבקש ברכב בדרך עירונית במהירות העולה על המהירות המותרת, עבירה לפי תקנה 54(א) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961 (להלן: תקנות התעבורה). הרכב בו נהג המבקש צולם על ידי מצלמה מסוג א-3, כאשר המבקש קיבל את הדו"ח ביום 8.3.2018 לאחר שחברת הליסינג שהחכירה לו את הרכב הסבה את הדו"ח על שמו.

2. המבקש עתר לבית משפט השלום לתעבורה בבקשה להארכת מועד להישפט לפי סעיף 230 ל[נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: החסד"פ) וטען כי לא הודיע על רצונו להישפט במועדים הקבועים בחוק כיוון שסבר בתום לב כי הדו"ח שלו הוקפא עקב פרסומים בכלי התקשורת באשר להקפאת האכיפה באמצעות מערכת המצלמות א-3. עוד טען המבקש כי יש ליתן לו את יומו בבית המשפט בהתחשב בכך שעברו התעבורתי נקי; שרכבו צולם במהירות של 21 קמ"ש מעל המהירות המותרת - הרף התחתון של נסיעה מעל המהירות המותרת בדרך עירונית שבגינה יש נקודות בצד הדו"ח (ראו תוספת ששית לתקנות התעבורה); ובשל בעיית האמינות של מערכת המצלמות א-3.

3. בית המשפט השלום לתעבורה דחה את הבקשה בקבעו כי הבקשה הוגשה בשיהוי ניכר והיא אינה מגלה עילה להארכת המועד להישפט. נקבע כי המבקש ידע על קיום הדו"ח כבר ביום 8.3.2018, כאשר דבר הדו"ח נודע לו שוב בחודש פברואר 2019, ועם זאת הגיש את הבקשה להארכת המועד להישפט רק בחודש יולי 2019. עוד הפנה בית המשפט השלום לתעבורה לפסיקתו של בית משפט זה לפיה אין בעובדה שמדובר במצלמה מסוג א-3 כדי להוות עילה להארכת המועד להישפט.

4. המבקש ערער על ההחלטה לבית המשפט המחוזי. בערעורו, חזר המבקש על טענותיו, והדגיש כי סבר בתום לב שעקב הפרסומים בתקשורת באשר למדיניות האכיפה באמצעות מצלמות א-3 הוקפא הדו"ח שקיבל. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור מטעמיו של בית המשפט השלום לתעבורה. בית המשפט הוסיף כי היה על המבקש לבדוק, למצער, אם הפרסומים בתקשורת חלים על עניינו, וכי ממילא אין בטענה לפיה הסתמך על כלי התקשורת בעניין כדי להסביר שיהיו כה ניכר של כ-16 חודשים עד שהגיש לראשונה את הבקשה להישפט.

המבקש ממאן להשלים עם פסק הדין, ומכאן הבקשה שלפניי.

נימוקי הבקשה

המבקש טוען כי עניינו מעלה סוגיה משפטית והיא כי במסגרת החלטה בבקשה להארכת מועד להישפט לפי סעיף 230 לחסד"פ, מן הראוי כי בית המשפט יתחשב בעברו התעבורתי של מגיש הבקשה ובחומרת העבירה. נטען כי בהתחשב בכך שלמבקש עבר תעבורתי נקי ובהתחשב בכך שרכבו צולם במהירות של 21 קמ"ש מעל המהירות המותרת כאמור, ככל הנראה היו ממירים לו את הדו"ח באזהרה. מעבר לכך, שב המבקש על טענותיו כפי שהעלה לפני הערכאות מטה.

דין והכרעה

5. לאחר שעיינתי בבקשה על נספחיה, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות. הלכה היא כי רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תינתן במקרים חריגים בלבד שבהם עולה שאלהבעלת חשיבות ציבורית או כללית החורגת מעניינם הפרטי של הצדדים, או במקרים שבהם מתעורר חשש לאי-צדק מהותי או לעיוות דין (ר"ע 103/82 חניון חיפה

בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לב(3) 123 (1982); רע"פ 6487/12 דביר נ' מדינת ישראל (15.7.2013)).
חרף ניסיונו של המבקש לטעון אחרת, הבקשה אינה עומדת באמות המידה האמורות משום שהטענות המועלות בה
נוגעת לעניינו הפרטני של המבקש ואיני סבור כי נגרם לו עיוות דין או אי-צדק חמור המצדיק את התערבותו של בית
משפט זה.

6. הערכאות מטה עמדו בהכרעותיהם מדוע התנאים הקבועים בסעיף 230 לחסד"פ להארכת המועד להישפט
לא מתקיימים בעניינו של המבקש, ואיני מוצא מקום להתערבות. משלא בירר המבקש מול הגורמים הרלוונטיים
המוסמכים אם הפרסומים בכלי התקשורת באשר למדיניות האכיפה באמצעות מצלמות א-3 חלים בעניינו, ומבלי שפעל
בהתאם להוראות סעיף 229 לחסד"פ, אין לו להלין בעניין זה אלא על עצמו.

7. הבקשה נדחית אפוא.

ניתנה היום, י"ד באדר התש"פ (10.3.2020).

ש ו פ ט